

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116221196
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4116221196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y.X, o zaplatenie sumy 6.039,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 7. novembra 2016 č.k. 10Csp/45/2016-38, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdzuje.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.674,24 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne od 12.07.2016 do zaplatenia. Uloženú povinnosť jej povolil zaplatiť splniť v splátkach 60 eur mesačne zročných vždy do 25-teho dňa v mesiaci od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V ostatnej časti žalobu zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565 § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. g), § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom od 11.06.2010), § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o úvere, hoci označenej ako zmluva o pôžičke. Vychádzal z predmetu obchodnej činnosti právneho predchodcu žalobcu, ktorým bolo poskytovanie úverov a z obsahu zmluvy, podľa ktorej za poskytnutie peňažných prostriedkov boli dohodnuté úroky, čo je podstatná náležitosť zmluvy o úvere. Predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú zmluvu, pretože pri jej uzatváraní žalobca (správne jeho právny predchodca) konal a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Konštatoval, že tým sa pri rozhodovaní o žalobe otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch (zákon č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch).

1.3. Z obsahu zmluvy zistil, že v nej absentuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná zaplatiť. Keďže tento údaj je obligatórnou zákonnou náležitosťou zmluvy, považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Z aktuálneho účtu žalovanej mal preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 3.577,34 eura, ktorú žalobca započítal aj na platby poisťného. Ustálil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.674,24 eura ($6300-3625,76=2674,24$). V ostatnej časti žalobu zamietol. Podľa § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanej zaplatiť dlžnú sumu v splátkach vzhľadom k jej majetkovým a zárobkovým možnostiam pod stratou výhody splátok pri omeškaní s plnením už jednej splátky. Pretože žalovaná sa dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania dňa 12.07.2016, priznal žalobcovi právo na zaplatenie uplatnených úrokov z omeškania, ktoré žalobca uplatnil nižšie, ako bola zákonná výška.

1.4. Náhradu trov konania v spore úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli. (§ 256 ods. 1 CSP).

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť mu žalovanú sumu s príslušenstvom podľa žaloby. Dôvodil, že súd prvej inštancie určil celkovú výšku úveru nesprávne a v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi, a preto vec nesprávne právne posúdil, keď určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

2.2. Namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že výška 1. až 71. mesačnej splátky bola 149 eur bez sumy poisťného 8,07 eura. Išlo i dobrovoľné poistenie, preto nebolo započítané do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Výška 72. splátky bola 35,01 eura. Tvrdil, že v čase uzatvorenia zmluvy informačný systém veriteľa umožňoval vyčísliť sumu mesačnej splátky len na celé eurá nahor. Výsledkom bolo rozpočítanie celkovej požadovanej čiastky úveru na počet splátok, pričom splátka, ktorá nedosiahla výšku pevnej mesačnej splátky bola určená ako posledná. Preto zmluva obsahuje základnú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú bola žalovaná zaplatiť a táto je uvedená správne.

2.2. Namietal voči právnomu názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na Smernicu 2008/48 ES a tvrdil, že nebola správne transformovaná do zákona č. 129/2010 Z.z. Žiadal zohľadniť rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/15. Tvrdil, že žalovaná pri riadnom splácaní nebola povinná uhradiť vyššiu sumu, ako je celková čiastka úveru uvedená v zmluve. Preto súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil ak uviedol, že zmluva neobsahuje obsahovú náležitosť - celkovú čiastku, ktorú má žalovaná uhradiť a na základe toho určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Takýto postup považoval za formalistický, v rozpore s účelom ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Tvrdil, že žalovaná obdržala správnu informáciu o celkovej čiastke úveru a nebola povinná zaplatiť viac.

3. Žalovaná vo vyjadrení žiadala, aby jej súd prvej inštancie povolil splátky po 60 eur mesačne. K odvolaniu sa písomne nevyjadřila.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 24. augusta 2017 č.k. 10Csp/45/2016-64 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s. vstúpil do konania žalobca.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania (ako výroku závislého) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.1. Z obsahu spisu vyplýva, že Poštová banka, a.s., ako veriteľ, a žalovaná, ako dlžník uzavreli dňa 14.11.2011 zmluvu o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver 6.300 eur a žalovaná sa zaviazala tento vrátiť v 72 splátkach po 157,07 eura mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci, dátum prvej splátky 25.12.2011, dátum konečnej splatnosti 25.11.2017. Úroková sadzba bolo dohodnutá vo výške 19 % ročne, RPMN uvedená v zmluve bola 20,73 % a priemerná RPMN bola 17,88 %, celková výška nákladov bola 4.314,04 eura. Veriteľ listom zo dňa 24.01.2014 vyzval žalovanú na splatenie splátok viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške

1.134,74 eura. Veriteľ listom zo dňa 12.02.2014 oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12.02.2014 a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy 7.100,45 eura v lehote 10 dní od doručenia. Zásielka sa vrátila veriteľovi neprevzatá v odbernej lehote s dátumom uloženia 17.02.2014.

8.2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 6.039,63 eura, ako dlžnej istiny úveru, zmluvného úroku za dobu od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti v sume 1.056,40 eura, zmluvného úroku vo výške 19 % ročne zo sumy 6.039,63 eura od 13.02.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.039,63 eura od 13.02.2014 do zaplatenia.

8.3. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel. Žalobu zamietol v časti o zaplatenie zostávajúcej istiny v sume 3.365,39 eura, v časti vyčíslených zmluvných úrokov z úveru z istiny do predčasnej splatnosti, v časti zmluvných úrokov z úveru odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti do zaplatenia a v časti úroku z omeškania zo zamietnutej istiny odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti do zaplatenia. Uvedená zamietajúca časť rozsudku súdu prvej inštancie a výrok o trovách konania, ako výrok závislý, bol predmetom skúmania odvolacím súdom.

9. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

12.1. Odvolací preskúmal rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, podľa ktorého je predmetná zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov. Pre posúdenie zmluvy o úvere súd prvej inštancie považoval za rozhodujúce, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, konkrétne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa zákona č. 129/2010 Z.z., preto skúmal či obsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom. Dospel k záveru, že v predmetnej zmluve absentoval správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musela žalovaná zaplatiť a keďže tento údaj bol obligatórnou zákonnou náležitosťou zmluvy, považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto zamietol žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy prevyšujúcej sumu poskytnutého úveru po odpočítaní žalovanou zaplatenej časti, ako i príslušenstvo pozostávajúce z úrokov z úveru a úrokov z omeškania z nepriznanej časti istiny. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny, potvrdil.

12.2. Odvolací súd považoval za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Táto musí byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Za údaje platné v čase uzatvorenia zmluvy je podľa názoru odvolacieho súdu možné považovať len údaje uvedené v zmluve. V predmetnej zmluve bola v rozpore s tým uvedená celková čiastka, ktorú musí žalovaná

zaplatiť 4.314,04 eura. Z obsahu zmluvy však vyplýva, že veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 6.300 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala tento vrátiť v 72 splátkach po 157,07 eura mesačne. Hoci to zo zmluvy nevyplýva, súčasťou dohodnutej splátky bolo aj poistné, podľa výpisu z úverového účtu v sume 8,07 eura, preto dohodnutá splátka bez poistného bola 149 eur. Potom v zmluve uvedená celková čiastka, ktorú musela žalovaná zaplatiť, nebola uvedená správne. Pochybnosti o správnosti uvedeného údaju vyplývajú z toho, že násobok mesačnej splátky 149 eur a počtu mesačných splátok 72, po odpočítaní poskytnutého úveru, je 4.428 eura, a nie 4.314,04 eura ($149 \times 72 = 10728 - 6300 = 4428$). S vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že celková čiastka, ktorú musela žalovaná zaplatiť nezodpovedala údajom, ktoré veriteľ použil pri jej výpočte, preto uvedenú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za správne uvedenú. Keďže nesprávne uvedená obligatórna náležitosť zmluvy má rovnaké následky, ako jej absencia, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

14.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Hoci odvolací súd nespochybňuje tvrdenie žalobcu, že výška splátky bola 149 eur bez sumy poistného 8,07 eura. Poukazuje však na to, že uvedená skutočnosť z obsahu zmluvy jednoznačne nevyplývala. Hoci odvolací súd prihliadol na sumu poistného, ktorá bola súčasťou splátky, celková čiastka, ktorú musela žalovaná zaplatiť uvedená v zmluve, bola uvedená nesprávne.

14.2. Pokiaľ žalobca tvrdil, že len splátky 1. a ž 71 boli vo výške 149 eur, výška 72. splátky bola len 35,01 eura, odvolací súd vychádzajúc z údajov uvedených v zmluve dospel k záveru, že uvedené tvrdenie nebolo pravdivé. Zmluva totiž jasne upravuje výšku každej splátky rovnako v sume 157,07 eura, pri zohľadnení poistného v sume 149 eur, a počet splátok 72. Navyše považuje odvolací súd na potrebné opätovne pripomenúť, že z obsahu zmluvy nevyplýva, že súčasťou dohodnutej splátky bolo aj poistné. Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého v čase uzatvorenia zmluvy informačný systém veriteľa umožňoval vyčísliť sumu mesačnej splátky len na celé eurá nahor, výsledkom čoho rozpočítanie celkovej požadovanej čiastky úveru na počet splátok, pričom splátka, ktorá nedosiahla výšku pevnej mesačnej splátky bola určená ako posledná, odvolací súd neakceptoval. Podľa názoru odvolacieho súdu, nedostatky informačného systému žalobcu nemôžu viesť k ospravedlnenému porušovaniu povinnosti veriteľa, ktoré mu ukladá zákon. Pokiaľ žalobca poskytoval úvery podľa zákona č. 129/2010 Z.z. bol povinný si zabezpečiť taký informačný systém, ktorý bol schopný splniť zákonné požiadavky pre spracovanie a výpočet všetkých obligatórných údajov uvádzaných v zmluvách o spotrebiteľských úveroch.

14.3. S námietkou žalobcu voči právnomu názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. sa odvolací súd nezaoberal, keďže namietaný právny názor sa v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie neuvádzal.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).